

KERK MET INBOEDEL TE KOOP

Ja mensen , het doet pijn als ik dat lees , meer en meer .

Ik ben geen kerkganger maar wel gedoopt , gecommuniceerd en getrouwd in het huis van God , de rest is voor later als God nog niet verhuist is . Meer en meer kerken worden ontwijd wat het ook mag betekenen en gaan een ander leven lijden , de prachtige ambachten , beelden en glasramen blijven verweesd achter , de stoelen die duizenden malen omgedraaid werden worden nu op tweedehands aangeboden.

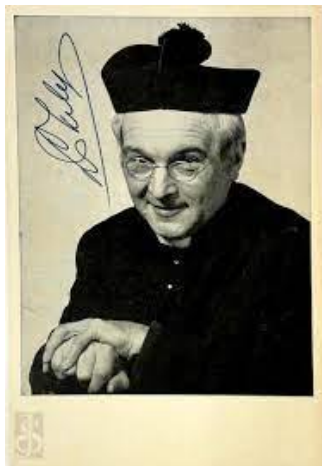
Redenen genoeg om deze beslissingen te nemen zegt men in de kerkfabriek , de meeste bestuursleden worden ouder , veel minder praktiserende gelovigen , grote onderhoudskosten , te weinig pastoors en vervaging van de normen ..... Spijtig , want waar is er stilte zoals op de zettingen , waar is er echte antiek en vakmanschap te zien , waar werd de werkmens dom gehouden maar ook terzelfdertijd normen en respect ingepompt ? Waar ontmoetten de mensen elkaar op zondag , begrafenis of trouw , waar stond de baas te preken en te dreigen met satan , waar kon je best afspreken met uw lief .....?

Juist , in en achter het grootste en hoogste gebouw van het dorp of stad !

Ik en nog velen van ons generatie zullen wel hetzelfde ongemakkelijk gevoel hebben denk ik . MAAR 70 jaar geleden was het echt nog het middelpunt van de leefgemeenschap met de pastoor, onderpastoor en de meid aan het roer.

Ge moest het maar eens wagen van niet te groeten als ge de pastoor tegen kwam of uw gebeden niet kennen op school of .....

Wie niet met hem was, was tegen hem en kreeg de naam “ ketter “ . Zelfs op de kerkhoven was er een plek voorzien voor deze afvalligen naast de vuilnisbelt voor uitgebloeide bloemen en onkruid ! Niets gebeurde zonder de goedkeuring van meneer pastoor en de zondag waren er minstens 3 missen zodat iedereen de kans had om te komen , verplichting is beter .

Vinkeniers , duivenmelkers en socialisten stonden veelal op de zwarte lijst en wederzijdse plaagstoten bleven niet uit , zo was het en zal het nooit meer zijn !

Sint-Kruis-Kerkem , de naam alleen al deed vermoeden dat er daar veel gebeden en gepreveld werd .

De pastoor was burgemeester , champetter en herder in één persoon want niemand durfde hem tegenspreken . Hij besliste over alles en iedereen . Wie

met wie trouwde , hoeveel kinderen , welke feesten er mochten door gaan , waar u mocht zitten in de kerk en uw plaats op het kerkhof .....

Alleen op de vinkeniers en duivenmelkers had hij geen vat want zijn programma kwam niet overeen met het hunne en ze plooiden niet ! Ieder jaar opnieuw begonnen de plaagstoten net voor het begin van het speelseizoen van vinken en duiven , de pastoor begon !

De laatste zondag van maart was er al sinds mensenheugenis wijding van dieren, veld's en karren . Na de hoogmis stonden de gelovigen, kinderen en boeren in een lange rij ,helemaal achteraan de vinkeniers met twee kooien in de handen , de duivenmelkers met hun duivenmand . Als ze konden komen dan kwamen ze maar de wijding was wel de laatste maal tot september .

De pastoor kwam buiten met de borstel in de hand en zijn misdienaar met de koperen emmer met wijwater . Hij zegende mens dier en kar en broebelde iets wat God alleen verstond .

Juist voor de eerste vinkenier stopte hij , wenkte zijn tweede misdienaar en deze kwam uit het niets aangereden met een kruiwagen en beervat vol wijwater. Vluchten kon niet meer en de pastoor wijdde zijn ketters zodanig dat het leek of ze in een stortbui hadden gezeten . Wat de pastoor toen broebelde leek aan geen kanten op dat wat alleen God verstond , mogelijks waren het vloeken ? Hoho .

De liefhebbers waren geaffronteerd tot in hun kleine teen en onder gelach van de pilaarbijters gingen ze hun lokaal binnen om zich van buiten te drogen en van binnen te benatten , bezatten is beter ! De wraak zou een veelvoud zijn van dit affront , maar wat ??

De kleine plaagstoten van ieder jaar namen hun aanvang , de duivenmelkers lieten oude duivers los in de kerk , de pastoor liet hun gasten 20 maal "onze

vader “ overschrijven , de vinkeniers sloegen een tap in het sleutelgat van de kerkpoort en iedereen moest de kerk binnen via de sacristie ....MAAR op 1 mei ging de herder te ver !

Het was de dag van de arbeider en socialist , de vinkeniers hadden hun grootste zetting , de duivenmelkers hun langste vlucht en de cafébaas het best gevulde schof , maar de pastoor wist dat ook !!

Hij gaf zijn onderpastoor de opdracht om tussen 9h en 10h de grote klok om de 10 minuten te laten luiden , tussen 10h en 12h te luiden op het teken van de meid als ze duiven zag overkomen van de vlucht . De mensen in het dorp dachten dat er om de 10 minuten iemand dood was gegaan maar één zaak was zeker , de zetting en duivenvlucht was naar de vaantjes en het schof nog niet half vol want niemand bleef hangen !

Nu was hij te ver gegaan en de besturen kwamen samen in het lokaal , de wraak zou zoet zijn , maar hoe ? Na vele bierkes en druppels viel de lattenlegger van zijn stoel van zattigheid ...en “Eureka”!

Zondag 26 mei , de dag van de pastoor want de processie gaat uit . Om 7h30 komt de champetter het vinkenlokaal binnen met de boodschap van de pastoor

aan de vinkeniers van niets te ondernemen want anders .... , hij rook de jenever en was alles plots vergeten .

De aanwezige bestuursleden beloofden plechtig van niets te doen , meer nog , ze hadden zelfs pijlen op de kasseien geschilderd langs waar de processie moest stappen , speciaal voor hem want hij liep vooraan en moest al op zoveel letten . Hij was gecharmeerd en zette zich aan de toog want hij had nog veel tijd . De liefhebbers kwamen bij mondjesmaat binnen en iedereen trakteerde champetter Leon , op de toog stond een file van druppels .

10 uur: de processie is gevormd , alle meisjes en jongens vormen de erehaag en hebben een mandje met bloemblaadjes om voor de voeten te strooien van hun herder , het kerkkoor zingt uit volle borst de schlagers van de kerk , de pastoor staat onder zijn tent die gedragen wordt door 6 Chinese vrijwilligers , de bodyguards met hun lantaarn vormen een schild , de stoet wordt afgesloten door de fans van de onderpastoor , de eeuwige maagden .

Plots komt de champetter het lokaal buiten , trekt zijn broek op , gaat een stuk voor de stoet staan en roept : “ vovoruit met de geit “ . Hij is goed zat , zwalpt van links naar rechts en volgt de witte pijlen van de vinkeniers , gelukkig . Alles verloopt zoals de pastoor wenste , de gelovigen knielen en maken kruistekens , de nonnen houden de engelkes in de pas , hij houdt het relikwie voor zich maar is toch op zijn hoede want ge weet nooit !

Plots ziet de champetter voor zich één , eigenlijk twee , dikke, sorry , enorme pijlen opdagen maar in de andere richting met de punt naar hem . Zijn hersens drijven nog in de jenever en hij geraakt in paniek , draait zich om , blaast een paar keer op zijn fluitje en roept “ *kere kier were , kere kier were* “ .

De kinderen schrikken , beginnen te huilen en te lopen terug van waar ze gekomen waren , het koor volgt .

De pastoor roept alle heiligen ter hulp (lees : vloekt) en maakt met tent en al omkeer . De champetter staat stokstijf met de armen in de lucht te kijken naar de wedloop terug naar de start. De gelovigen aan de kant knielen niet meer maar lachen en applaudisseren zonder dat ze het zelf beseffen , echte chaos en het affront van het jaar voor de kerk !

Geen enkele vinkenier of duivenmelker te zien , maar zij zien het wel en genieten met volle teugen van achter de sanseveria's op de vensterbanken van het lokaal . De champetter is de grote zondebok en moet het gaan uitleggen bij de burgemeester die maar niets verstaat van die pijlen , welke pijlen ? De onderpastoor moet alles een week overnemen want de pastoor zit met een spierscheur van de loopkoers , hoho .

Op een vrijdagavond werden de besturen van de vinken en duiven alsook de champetter uitgenodigd op de pastorie voor een gesprek , eindelijk !

De onderpastoor was moderator en iedereen mocht aan het woord komen . Eerst werd er serieus gedebatteerd en gediscuteerd over de aanstoker maar na de 5de fles miswijn waren alle frustraties weg . Er werden regels vastgelegd en beloftes gemaakt , geen stortregens meer met wijwater , geen klokken , iedereen probeerde naar de mis te komen en de dag van de processie geen vinkenzetting of vlucht , de champetter moet achteraan lopen bij de kwezels ...

Terwijl de champetter wat wijn gaan lozen is verteld de pastoor dat zijn eerste biechteling een man was die vertelde dat hij zijn vrouw meerdere malen bedrogen had ! Maar wie de man was vele jaren geleden lost hij niet , biechtgeheim .

De champetter komt binnen , gaat zitten en zegt : “ *meneer de paster , weet gij nog wie er uw eerste biechter was , wel IKKE !*” . Nooit heeft iemand uit de

biecht geklapt , de champetter heeft ook nooit geweten dat zij dat wisten ,
mannen klikken niet , klinken doen ze wel .

Lucien van Gent